

Casa de Gaietà Tarruell

Sant Cugat del Vallès

Ubicació

Comarca: Vallès Occidental
Lloc/Adreça: Avinguda de Tarruell, número 22
Emplaçament La Floresta

Coordenades:

Latitud: 41.443669356938
Longitud: 2.0733368694788
UTM Est (X): 422591
UTM Nord (Y): 4588425

Classificació

Número de fitxa 08205 - 454
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Contemporani Neoclàssic
Segle XX
Any 1926
Autoria de l'element: Enric Mora Gosch
Estat de conservació Bo
Protecció Legal
Tipus de protecció: BCIL
Observacions protecció: BCIL 10093-I (Aprovació definitiva comissió urbanisme: 30/04/2008 i publicació al DOGC: 10/12/2008).
Revisió del Pla Especial de Protecció de Patrimoni Arquitectònic 2008. Fitxa A-34.
Data aprovació: dc., 30/04/2008 - 12:00
Número inventari IPA-27884
Generalitat i altres inventaris
Accés Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat Privada

Titular: 2786210DF2828F0001UF
Autoria de la fitxa Daniel Sancho París (Stoa, propostes culturals i turístiques SL)
Data de registre de la fitxa: dv., 01/12/2023 - 09:00
Autoria de la darrera revisió: Claudia Arruga. Comissió d'Història de la Floresta // Oficina de Patrimoni Cultural
Data de la darrera revisió: dc., 21/01/2026 - 10:41

Descripció

Xalet d'estil neoclàssic de tendència italianitzant, projectat l'any 1926 per l'arquitecte Enric Mora Gosch. El projecte original es desenvolupava en una sola planta principal quasi quadrada i una altra de semisoterrani, destinada a diferents serveis. L'edifici ha estat objecte d'una rehabilitació integral que ha respectat totes les característiques i detalls constructius originals. La teulada és a quatre vessants.

La façana principal presenta una composició simètrica en la qual destaca una escala monumental al centre que permet accedir a la planta principal, on es troba la porta d'accés a l'habitatge i al costat sud, es desenvolupen unes terrasses rematades per balustrades de morter modelat i pilastres rematades amb gerros.

El portal d'entrada amb entregues de quart de volta a les cantonades superiors està protegit per una marquesina de ferro i vidre i, a cada costat, una balconera. Les obertures estan motllurades a l'estil classicista, i compten amb persianes de llibret. A la planta inferior, sota la terrassa, hi ha diversos finestrals situats a cada costat de l'escala, també amb entregues de quart de volta a les cantonades superiors i amb persianes de llibret. El coronament de l'edifici es resol mitjançant un fris d'estil jònic amb modillons.

A l'interior del xalet es conserven dos pòrtics amb columnes d'estil dòric que divideixen les estances entre la sala d'estar i el menjador.

Història

La llicència d'obres per construir aquest xalet la va sol·licitar en Cayetano Tarruell el 29 d'abril de 1926. El projecte era d'Enric Mora Gosch, arquitecte. El permís fou concedit el 9 de maig del mateix any per la comissió municipal permanent de l'Ajuntament. El projecte està influït per l'arquitectura realitzada amb motiu de l'Exposició Universal de Barcelona de l'any 1929. Conté elements decoratius amb referències a l'arquitectura del segle XVIII italià, a manera de vila italiana.

L'arquitecte Enric Mora Gosch (1895-1966) va ser arquitecte municipal de Sant Cugat a partir de 1925, primer com ajudant de Ferran Cels i, posteriorment, com a titular fins a la dècada de 1960. Va ser catedràtic de dibuix de l'Escola Tècnica Superior d'Arquitectura de Barcelona. Entre altres edificis, va projectar la casa Josep Garcia, de Sant Cugat, Mas Boronat, de Salomó, la casa Joan Reig, de Barcelona, i l'església parroquial de Santa Maria de Cornellà.

Fa uns anys el xalet va ser rehabilitat de manera integral per l'arquitecte Daniel Freixes.

Cayetano Tarruell i Forgues (1871-1956), natural de Cervera, constructor i empresari, després de fer fortuna a l'Havana, Cuba, en el sector de la construcció, torna a Barcelona on realitza una sèrie d'inversions entre les quals destaquen les promocions immobiliàries a la incipient Colònia la Floresta Pearson dels anys 20 i 30. Tarruell, de la mà d'importants arquitectes de l'època, és el responsable de la urbanització de tot un sector del barri de la Floresta conegut com a Colònia Tarruell.

L'actual barri de la Floresta té el seu origen com a colònia d'estiueig el gener de 1919, quan un grup de propietaris va decidir anomenar oficialment el lloc "Colònia la Floresta Pearson" i crear l'Associació de Propietaris la Floresta Pearson.

Prèviament, a finals del segle XIX, les dues masies originàries de la zona, Can Busquets i Can Llobet, van veure com els seus conreus de vinya van ser afectats per la plaga de la fil·loxera. Aquests terrenys no es van tornar a replantar i es van posar a la venda per destinar-los a la urbanització, ja que la zona coincidia amb el recorregut del futur ferrocarril elèctric que havia començat a construir-se a partir de 1912 per connectar Barcelona amb el Vallès.

Els primers anys de l'antiga colònia van estar destinats principalment a aconseguir millorar la comunicació amb Barcelona, fet que va succeir el 9 d'agost de 1925 quan es va obrir al públic el Baixador de la Floresta Pearson. L'arribada d'inversors s'evidencia en la figura de Cayetano Tarruell i Forgues, promotor de molts habitatges, dos blocs de pisos i un centre d'oci, el Gran Casino Tarruell, inaugurat el 21 de maig de 1933.

Durant les dècades del 40 i 50 la Floresta va ampliar l'oferta d'esbarjo d'estiueig amb la inauguració de la piscina i la "bolera" i, a més a més, es van aconseguir alguns serveis bàsics com l'aigua corrent, més enllumenat públic, l'ampliació de l'estació dels ferrocarrils, etc. Per altra banda, el 1951 es va posar la primera pedra de l'església de Nostra Senyora de Montserrat, que es va beneir deu anys més tard, que juntament amb la Capella de Sant Pere inaugurada l'any 1931 completen els espais de culte del barri.

De mica en mica, el creixement de la població permanent provinent de la immigració d'altres regions va anar canviant el perfil social de la Floresta. La colònia d'estiueig va deixant pas al barri. En conseqüència, la dècada dels 60 veu la creació de moltes entitats associades a l'esport, l'escoltisme i l'esbarjo en general. En paral·lel, l'any 1967 es va inaugurar la carretera de Vallvidrera, llargament reclamada, que millorà la connexió en vehicle rodat, i l'any 1969, la primera escola pública.

Els anys 70, la Floresta es va transformar en un referent per a molta gent jove que trobà la possibilitat d'experimentar els canvis d'hàbits socials i culturals que defineixen aquesta època. La conversió del Casino Tarruell en casal autogestionat, escenari de concerts multitudinaris de música i diferents expressions artístiques, és el símbol d'aquells anys (Text de Claudia Arruga - Comissió d'Història de la Floresta).

Bibliografia

Ajuntament de Sant Cugat del Vallès. Catàleg de Sant Cugat. Revisió del Pla Especial de Protecció del Patrimoni Arquitectònic. 2008.

Inventari del Patrimoni Arquitectònic de Catalunya.

